

Universitatea București – Facultatea de drept

Rezumatul tezei de doctorat cu titlul

Recuperarea creanțelor prin procedura insolvenței

Coordonator: Profesor universitar dr. Gheorghe Piperea

Doctorand: Alexandru Paul Dimitriu

București 2015

CUPRINS

Argument

Capitolul I. Cererea de deschidere a procedurii insolvenței

Subcapitolul I. Deschiderea procedurii insolvenței la cererea debitorului

Secțiunea 1. Condițiile deschiderii voluntare a procedurii insolvenței

§1. Insolvența instalată

§2. Insolvența iminentă

§3. Condiții generale pe care trebuie să le îndeplinească cererea de deschidere voluntară a procedurii insolvenței

Secțiunea a 2-a. Procedura de judecată

§1. Judecata cererii

§2. Posibilitatea suspendării executărilor silite după depunerea cererii voluntare de deschidere a procedurii insolvenței

Secțiunea a 3-a. Opoziția creditorilor la cererea de deschidere voluntară a procedurii insolvenței

§1. Natura juridică a opoziției

§2. Inadmisibilitatea apelului formulat de creditorii împotriva încheierii de deschidere voluntară a procedurii insolvenței

§3. Judecarea opoziției

§4. Soluțiile pronunțate în cadrul opoziției

§5. Apelul împotriva sentinței pronunțate asupra opoziției

Secțiunea a 4-a. Cererea de intervenție în cadrul cererii de deschidere a procedurii insolvenței

§1. Cererea de intervenție principală

§2. Cererea de intervenție accesorie

Subcapitolul II. Deschiderea procedurii insolvenței la cererea creditorului

Secțiunea 1. Caracterul și scopul formulării de către creditor a cererii de deschidere a procedurii insolvenței

Secțiunea a 2-a. Creditorul îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței

§1. Insolvența prezumată

§2. Insolvența iminentă

Secțiunea a 3-a. Procedura de judecată

§1. Fixarea primului termen de judecată

§2. Judecata propriu-zisă a cererii de deschidere a procedurii insolvenței

§3. Cazurile de conexitate

§4. Suspendarea cauzei în temeiul art. 413 C.proc.civ

§5. Suspendarea operațiunilor de înstrăinare a unor bunuri sau drepturi patrimoniale importante din averea debitorului

Secțiunea a 4-a. Apelul

§1. Suspendarea hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței

§2. Apelul împotriva sentinței pronunțate cu privire la cererea de deschidere a procedurii insolvenței formulate de creditor

Secțiunea a 5-a. Cererea de deschidere a procedurii insolvenței – instrument de presiune

§1. Rațiunea care stă la baza folosirii cererii de deschidere a procedurii insolvenței ca instrument de presiune

§2. Riscurile la care se supune creditorul

§3. Abuzul de drept

Capitolul II. Garanțiile în procedura insolvenței

Subcapitolul I. Rolul garanțiilor în procedura insolvenței

Secțiunea 1. Noțiunea de garanție

Secțiunea a 2-a. *Garanțiile în procedura insolvenței*

Secțiunea a 3-a. Scopul și efectele specifice ale garanțiilor în procedura insolvenței

Subcapitolul II. Compatibilitatea limitărilor garanției comune a creditorilor cu procedura insolvenței

Secțiunea 1. Noțiunea de garanție comună a creditorilor

Secțiunea a 2-a. Limitarea garanției comune a creditorilor

§1. Insesizabilitatea legală

§2. Insesizabilitatea voluntară

Secțiunea a 3-a. Insesizabilitatea în procedura insolvenței

§1. Diviziunile patrimoniale

§2. Fiducia

§3. Convențiile de limitare a drepturilor creditorilor ipotecari

§4. Clauzele de insesizabilitate/inalienabilitate

Subcapitolul III. Privilegiile

Secțiunea 1. Considerații generale

Secțiunea a 2-a. Privilegiile în procedura insolvenței

Subcapitolul IV. Ipoteca

Secțiunea 1. Considerații generale

§1. Noțiune

§2. Scopul și rolul ipotecii în procedura insolvenței

§3. Caracterele juridice ale ipotecii în procedura insolvenței

Secțiunea a 2-a. Cesiunea ipotecii în procedura insolvenței

§1. Noțiune

§2. Condiții de validitate

§3. Cesiunea și schimbarea rangului ipotecii

§4. Cesiunea ipotecii

§5. Egalizarea rangurilor și împărțirea rangurilor egale

§6. Operațiunile asimilate ipotecii

§7. Aplicarea aspectelor de noutate din materia ipotecii reglementate de C.civ. în procedura insolvenței

Subcapitolul V. Gajul

Secțiunea 1. Noțiune

Secțiunea a 2-a. Aspecte controversate privind aplicarea instituției gajului în procedura insolvenței

Subcapitolul VI. Dreptul de retenție

Secțiunea 1. Natura juridică

Secțiunea a 2-a. Dreptul de retenție în procedura insolvenței

Capitolul III. Reorganizarea judiciară

Subcapitolul I. Aspecte introductive

Secțiunea 1. Noțiune

Secțiunea a 2-a. Natura juridică a planului de reorganizare

Subcapitolul II. Persoanele îndreptățite să propună planul de reorganizare

Secțiunea 1. Propunerea planului de către debitoare

Secțiunea a 2-a. Propunerea planului de către creditor

Secțiunea a 3-a. Propunerea planului de către administratorul judiciar

Secțiunea a 4-a. Modificarea planului

Subcapitolul III. Conținutul planului și modalitățile de reorganizare

Secțiunea 1. Conținutul planului

- §1. Perspectivele de redresare
- §2. Programul de plată a creanțelor
- §3. Regimul juridic al creanțelor defavorizate
- §4. Dacă și în ce măsură debitorul, membrii grupului de interes economic, asociații din societățile în nume colectiv și asociații comanditați din societățile în comandită vor fi descărcați de răspundere
- §5. Indicarea despăgubirilor ce urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment
- §6. Modul în care se propune achitare a creanțelor curente

Secțiunea a 2-a. Modalitățile de reorganizare

- §1. Păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor, a conducerii activității sale, inclusiv dreptul de dispoziție asupra bunurilor din averea sa, cu supravegherea activității sale de către administratorul judiciar desemnat în condițiile legii
- §2. Obținerea de resurse financiare pentru susținerea realizării planului
- §3. Transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una ori mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior ori ulterior confirmării planului
- §4. Fuziunea sau divizarea debitorului
- §5. Lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului
- §6. Modificarea sau stingerea cauzelor de preferință
- §7. Prelungirea datei scadenței, precum și modificarea ratei dobânzii, a penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului ori a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale
- §8. Modificarea actului constitutiv al debitorului, în condițiile legii
- §9. Emiterea de titluri de valoare de către debitor

Secțiunea a 3-a. Termenul de realizare a planului

Subcapitolul IV. Votarea planului

Secțiunea 1. Categoriile de creanțe care votează planul

- §1. Creanțele care beneficiază de drepturi de preferință
- §2. Creanțele salariale
- §3. Creanțele bugetare
- §4. Creanțele creditorilor indispensabili
- §5. Creanțele chirografare

Secțiunea a 2-a. Adoptarea deciziei în cadrul Adunării Creditorilor de votare a planului de reorganizare

- §1. Ipoteza propunerii mai multor planuri de reorganizare
- §2. Planul să fie votat de cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale
- §3. Planul să fie acceptat de categoriile de creanțe, în condițiile art. 139 alin. (1) A-C din Codul insolvenței
- §4. Cel puțin una dintre categoriile defavorizate să accepte planul

Subcapitolul V. Confirmarea și efectele confirmării planului de reorganizare

Secțiunea 1. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească planul în vederea confirmării sale

§1. Respecte, din punct de vedere al *legalității*, prevederile art. 133 din Codul insolvenței

§2. Respecte din punct de vedere al *viabilității* prevederile art. 133 din Codul insolvenței

§3. Tratament corect și echitabil

§4. Ipoteze în care planul de reorganizare nu este confirmat

Secțiunea a 2-a. Efectele confirmării planului de reorganizare

§1. Efectele hotărârii judecătorești

§2. Efectele asupra debitorului

§3. Efectele asupra codebitorilor și a fideiusorilor debitorului

§4. Efectele asupra creditorilor

Subcapitolul VI. Modalități de reorganizare specifice dreptului societar – divizarea și fuziunea

Secțiunea 1. Avantajele acestor modalități de reorganizare judiciară

Secțiunea a 2-a. Propunerea acestor modalități de reorganizare

Secțiunea a 3-a. Etapele

§1. Adoptarea unor hotărâri AGA prin care societățile își vor da acordul de principiu cu privire la fuziune/divizare

§2. Depunerea planului de divizare/fuziune la ONRC și posibilitatea creditorilor de a formula opoziție

§3. Adoptarea unor hotărâri AGA de aprobare a fuziunii/divizării, conform art. 246 din Legea nr. 31/1990

§4. Aplicarea prevederilor art. 251 din Legea nr. 31/1990 – nulitatea fuziunii

Capitolul IV. Falimentul

Subcapitolul I. Aspecte introductive

Secțiunea 1. Procedura simplificată de faliment

Secțiunea a 2-a. Falimentul în procedura generală

Subcapitolul II. Reconfigurarea masei credale

Secțiunea 1. Aspecte introductive

Secțiunea a 2-a. Întocmirea tabelului suplimentar al creanțelor

Subcapitolul III. Lichidarea

Secțiunea 1. Evaluarea

Secțiunea a 2-a. Întocmirea și aprobarea regulamentului de vânzare

Secțiunea a 3-a. Modalitățile de valorificare a bunurilor din averea debitorului

- §1. Valorificarea prin negociere directă
- §2. Valorificarea prin licitație publică
- §3. Valorificarea în bloc
- §4. Valorificarea valorilor mobiliare
- §5. Adjudecarea în contul creanței

Secțiunea a 4-a. Contestația împotriva modalității de valorificare a bunurilor debitorului

Subcapitolul IV. Distribuirea sumelor

Secțiunea 1. Ordinea de distribuire

- §1. Cheltuieli aferente procedurii
- §2. Creanțele creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință
- §3. Creanțele provenind din finanțări acordate după deschiderea procedurii
- §4. Creanțele izvorâte din raporturi de muncă
- §5. Creanțele rezultând din continuarea activității debitorului, respectiv creanțele datorate terților dobânditori sau subdobânditori rezultate din admiterea acțiunii în anularea actelor frauduloase
- §6. Creanțele bugetare
- §7. Creanțele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terți, în baza unor obligații de întreținere, alocații pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență
- §8. Creanțele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreținerea debitorului și a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică
- §9. Creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, creanțele corespunzătoare art. 123 alin. (11) lit. b), inclusiv obligațiunile
- §10. Alte creanțe chirografare
- §11. Creanțele subordonate

Secțiunea a 2-a. Contestația la planul de distribuție

Subcapitolul IV. Obiecțiunile la raportul privind închiderea procedurii și atacarea hotărârii de închidere a procedurii

Subcapitolul V. Divizarea și fuziunea în faliment

Secțiunea 1. Caracterul general al prevederilor art. 238 alin. (4) LS

Secțiunea a 2-a. Aplicații practice

Capitolul V. Acțiunea în anularea actelor frauduloase

Subcapitolul I. Natura juridică a acțiunii în anulare a actelor frauduloase ale debitorului

Secțiunea 1. Comparație cu acțiunea revocatorie

Secțiunea a 2-a. Comparație cu acțiunea în anulare/nulitate de drept comun

Secțiunea a 3-a. Caracter reparator vs. caracter sancționator

Subcapitolul II. Părțile acțiunii în anulare a actelor frauduloase

Secțiunea 1. Reclamanții

Secțiunea a 2-a. Pârâții

Secțiunea a 3-a. Intervenienții

Subcapitolul III. Momentul introducerii acțiunii în anulare

Secțiunea 1. Momentul de la care poate fi formulată cererea

Secțiunea a 2-a. Momentul până la care poate fi formulată cererea. Decăderea

Subcapitolul IV. Condițiile formulării acțiunii în anulare

Secțiunea 1. Acte scoase din sfera acțiunii în anulare

Secțiunea a 2-a. Perioada suspectă

Secțiunea a 3-a. Acțiunea în anulare reglementată de art. 117 alin. (1) și (4) din Codul insolvenței..269

§1. Aspecte generale

§2. Tipuri de tranzacții ce pot fi anulate prin mecanismul pus la îndemână de prevederile art. 117 alin. (1) și (4) din Codul insolvenței

Secțiunea a 4-a. Acțiunea în anulare reglementată de art. 117 alin. (2) din Codul insolvenței

§1. Acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar

§2. Operațiuni comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii

§3. Actele încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditori sau de a le leza în orice alt fel drepturile

§4. Actele de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer

§5. Constituirea unui drept de preferință pentru o creanță care era chirografară, în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii

§6. Plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii

§7. Actele de transfer sau asumarea de obligații efectuate de debitor într-o perioadă de 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii, cu intenția de a ascunde/întârzia starea de insolvență ori de a fraudă o persoană fizică sau juridică față de care era la data efectuării transferului unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de compensare bilaterală (netting), realizate în baza unui contract financiar calificat, ori a devenit ulterior debitor, în sensul prezentei legi

Secțiunea a 5-a. Diferențe între acțiunea în anulare întemeiată pe art. 117 alin. (2) și cea întemeiată pe art. 117 alin. (4) din Codul insolvenței

Subcapitolul V. Efectele admiterii acțiunii în anulare

Secțiunea 1. Efectele nulității în funcție de operațiunea sau tranzacția anulată

§1. Anularea plăților

§2. Anularea cesiunii de creanță

§3. Compensarea, darea în plată, precum și restul modalităților de plată

§4. Anularea garanțiilor

§5. Anularea actelor subsecvente

Secțiunea a 2-a. Efectele nulității asupra terțului dobânditor

Secțiunea a 3-a. Efectele nulității asupra subdobânditorului

Subcapitolul VI. Incidente procedurale legate de acțiunea în anulare

Secțiunea 1. Calitatea procesual-activă

Secțiunea a 2-a. Calitatea procesual pasivă

Secțiunea a 3-a. Necompetența

Secțiunea a 4-a. Prematuritatea

Capitolul VI. Acțiunea în atragerea răspunderii

Subcapitolul I. Aspecte introductive

Secțiunea 1. Natura juridică

Secțiunea a 2-a. Regimul reparator vs. regimul sancționator

Secțiunea a 3-a. Diferențierea de alte tipuri de răspundere

Subcapitolul II. Părțile cererii de atragere a răspunderii

Secțiunea 1. Reclamanții

§1. Administratorul judiciar/lichidatorul

§2. Creditorii

§3. Judecătorul-sindic

Secțiunea a 2-a. Pârâții

§1. Persoanele care intră în sfera de reglementare a sintagmei „membrii organelor de conducere/membrii organelor de supraveghere”

§2. Orice altă persoană care a contribuit la starea de insolvență a debitorului

Secțiunea a 3-a. Răspunderea solidară în caz de pluralitate a persoanelor responsabile

Subcapitolul III. Momentul introducerii acțiunii

Secțiunea 1. Condițiile de ordin obiectiv în privința momentului de la care poate fi introdusă acțiunea

Secțiunea a 2-a. Condițiile particulare în privința momentului de la care poate fi introdusă acțiunea

Secțiunea a 3-a. Formularea acțiunii în perioada reorganizării judiciare

Subcapitolul IV. Condițiile atragerii răspunderii

Secțiunea 1. Situațiile premisă

§1. Existența și actualitatea stării de insolvență

§2. Constatarea insuficienței activului pentru plata întregului pasiv

Secțiunea a 2-a. Existența unei fapte ilicite

§1. Utilizarea bunurilor sau a creditelor persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane juridice [lit. a)]

§2. Efectuarea unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice – art. 169 alin. (1) lit. b) din Codul insolvenței

§3. Continuarea, în interes personal, a unei activități care ducea în mod vădit persoana juridică la încetarea de plăți – art. 169 alin. (1) lit. c) din Codul insolvenței

§4. Au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea – art. 169 art. (1) lit. d) din Codul insolvenței

§5. Deturnarea sau ascunderea unei părți din activul persoanei juridice sau mărirea fictivă a pasivului acesteia – art. 169 alin. (1) lit. e) din Codul insolvenței

§6. Folosirea de mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri – art. 169 alin. (1) lit. f) din Codul insolvenței

§7. Efectuarea de plăți cu preferință către un creditor, în dauna celorlalți creditori, în luna precedentă încetării plăților – art. 169 alin. (1) lit. g) din Codul insolvenței

§8. Orice altă faptă săvârșită cu intenție, care a contribuit la starea de insolvență a debitorului

Secțiunea a 3-a. Existența prejudiciului

Secțiunea a 4-a. Raportul de cauzalitate între faptă și prejudiciu

Secțiunea a 5-a. Vinovăția

Subcapitolul V. Aspecte procedurale

Secțiunea a 1. Verificarea cererii și fixarea primului termen de judecată

§1. Procedura de verificare a cererii de chemare în judecată

§2. Fixarea primului termen de judecată

Secțiunea a 2-a. Procedura de citare și de comunicare a actelor de procedură

Secțiunea a 3-a. Probele

Secțiunea a 4-a. Măsurile asigurătorii

Secțiunea a 5-a. Punerea în executare a hotărârii

Secțiunea a 6-a. Incidente procedurale în legătură cu acțiunea în atragerea răspunderii

§1. Calitatea procesual-activă

§2. Calitatea procesual-pasivă

§3. Prescripția extinctivă

- §4. Inadmisibilitatea cererii de atragere a răspunderii
 - §5. Suspendarea
 - §6. Soluționarea litigiului prin înțelegerea părților
- Secțiunea a 7-a. Căile de atac

Capitolul VII. Închiderea procedurii

Subcapitolul I. Aspecte generale

Subcapitolul II. Cazurile în care se poate dispune închiderea procedurii

Subcapitolul III. Efectele închiderii procedurii asupra creditorilor

Secțiunea 1. Închiderea insolvenței ca urmare a realizării planului de reorganizare

Secțiunea a 2-a. Închiderea procedurii ca urmare a îndestulării tuturor creditorilor în alte modalități decât prin planul de reorganizare

Secțiunea a 3-a. Închiderea procedurii ca urmare a imposibilității acoperirii creanțelor

Secțiunea a 4-a. Efectele pe care închiderea procedurii la are asupra acțiunilor specifice procedurii insolvenței – anularea actelor frauduloase și atragerea răspunderii

Secțiunea a 5-a. Efectele închiderii procedurii asupra posibilității creditorilor de a recupera creanțele de la garanții personali ai debitorului

Concluzii și propuneri *de lege ferenda*

Bibliografie

1. Scopul lucrării

Scopul procedurii insolvenței, reglementat de art. 2 din Codul insolvenței, este acela de a acoperi pasivul debitorului, adică recuperarea creanțelor de către creditorii. În atare condiții, considerăm că tema lucrării prezintă un real interes, mediul juridic având nevoie de o abordare a materiei procedurii insolvenței exclusiv din perspectiva intereselor creditorilor care sunt în același timp *beneficiari și perdantii* ai procedurii.

Este necesar să punctăm faptul că ultimii 100 de ani par să nu fi determinat nicio schimbare în legătură cu percepția mediului juridic asupra procedurii insolvenței. Materia „*Dreptului falimentar*”, după cum era denumit dreptul insolvenței în doctrina interbelică, a fost, este și cu siguranță va fi marcată de „vicisitudinile legislative, fie de legiferări neconținut pripite și numai parțiale”¹. Realitățile juridice pe care le trăim, și ne referim aici la adoptarea noului Cod civil, a noului Cod de procedură civilă și a noii Legi nr. 85/2014, au adus modificări legislative masive atât în plan procesual, cât și în cel material.

Aceste modificări, care afectează inclusiv procedura insolvenței, sunt tratate în studiul pe care ni-l propunem, urmând a fi analizate noile instituții reglementate în noul Cod civil (fiducia, administrarea bunurilor altuia, inalienabilitatea și insesizabilitatea convențională, separația de patrimonii, noutățile aduse regimului juridic al garanțiilor etc.) care au incidență și în procedura insolvenței, în special în materia garanțiilor.

Pe tărâm procesual, noul Cod de procedură civilă aduce modificări de substanță care vor trebui implementate în procedura insolvenței. Astfel, găsim deplin justificat demersul nostru științific, bazat inclusiv pe nevoia de conciliere a normelor legii speciale (Legea nr. 85/2014) cu modificările legislative aduse prin noul Cod de procedură civilă.

¹ M. Pașcanu, *Dreptul falimentar român*, Ed. Cugetarea, București, 1926, p. 5.

2. Obiectul lucrării

Lucrarea este dezvoltată pe parcursul a *șapte capitole*, fiecare dintre ele având o importanță aparte și un rol clar definit în privința posibilității creditorilor de recuperare a creanțelor prin procedurile de insolvență, pornind de la cel ce tratează cererea de deschidere a procedurii insolvenței și sfârșind cu cel dedicat închiderii procedurii.

2.1. Primul capitol tratează **cererea de deschidere a procedurii insolvenței** formulată de creditorii, fiind analizate condițiile în care aceasta poate fi formulată. Totodată am dedicat o secțiune din acest capitol rolului de instrument de presiune asupra debitorului pe care îl are cererea de deschidere a procedurii insolvenței și modalitatea prin care debitorul poate fi determinat să-și achite creanțele anterior deschiderii procedurii insolvenței. Am analizat în cadrul acestei secțiuni limitele dreptului creditorului de formula o cerere de deschidere a procedurii insolvenței, și anume exercitarea acestui drept dincolo de limitele sale firești, adică exercitarea lui în alt scop decât acela în vederea căruia este recunoscut de lege – teoria abuzului de drept reglementată în art. 15 din noul Cod civil, respectiv art. 12 din noul Cod de procedură civilă.

Cererea voluntară de deschidere a procedurii insolvenței se poate constitui într-un veritabil obstacol în fața dorinței creditorilor de a-și recupera creanțele din cauza efectului suspensiv și apoi întreruptiv pe care îl produce deschiderea procedurii asupra acțiunilor judiciare, extrajudiciare, respectiv asupra procedurilor execuționale de drept comun, îndreptate împotriva patrimoniului debitorului. În aceste cazuri opoziția la deschiderea procedurii insolvenței reprezintă unicul remediu pus la îndemâna creditorilor în vederea evitării acelor situații în care deschiderea voluntară a procedurii insolvenței este rodul unui abuz de drept, comis de debitor, în încercarea de a se sustrage de la achitarea datoriilor.

În acest context am arătat că **cererea de deschidere a procedurii insolvenței** joacă un dublu rol în privința posibilității de recuperare a creanțelor prin procedura insolvenței. Fie că este vorba despre determinarea debitorului de a-și achita de bună voie datoriile (atunci când este posibil acest lucru), în vederea evitării consecințelor nefaste generate de deschiderea procedurii,

fie că este demarată procedura concursuală a insolvenței, finalitatea este aceeași, anume acoperirea creanțelor.

Întrucât scopul formulării cererii de deschidere a procedurii nu trebuie să îl contrazică pe cel al procedurii insolvenței (acoperirea pasivului *in genere*, deci o procedură specială de executare, colectivă), creditorul titular al cererii nu va urmări dobândirea unui titlu executoriu, ci, probând starea de insolvabilitate, va urmări să deschidă în privința debitorului procedura insolvenței. *Causa proxima* a cererii de deschidere a procedurii insolvenței este satisfacerea unui interes general (al tuturor creditorilor), de a supune debitorul controlului creditorilor și al judecătorului sindic, în scopul acoperirii pasivului (art. 2 din Codul insolvenței). *Causa remota* a creditorului titular al cererii de deschidere a procedurii insolvenței poate fi reprezentată fie de dorința de a și acoperi creanța, fie de dorința de a prelua întreprinderea (în sensul art. 3 C.civ.) debitorului prin procedura insolvenței, și anume prin cumpărarea mijloacelor de producție ori preluarea controlului societății prin majorarea capitalului social al acesteia în urma conversiei creanței în acțiuni/părți sociale, respectiv printr-o preluare ostilă cu ajutorul mecanismului pus la dispoziție de prevederile art. 133 alin. (6) din Codul insolvenței.

Rezultă deci că cererea de deschidere a procedurii insolvenței are un caracter aparte, mixt, diferit de cel al unei cereri de chemare în judecată de drept comun, întrucât îmbină interesele concursuale ale creditorilor cu cele personale ale creditorului care formulează cererea.

2.2. *Capitolul doi* este rezervat **garanțiilor creditorilor participanți la procedura insolvenței**. Nevoia de garantare a obligațiilor a apărut ca o modalitate de protecție, ca un colac de salvare pus la îndemâna creditorilor pentru a se feri de riscul insolvabilității creditorului. Această nevoie s-a născut din nesiguranța resimțită de creditorii, rezultată din riscul general de neplată și de concursul dintre creditorii chirografari ai debitorului. Bineînțeles că această protecție nu garantează succesul executării obligațiilor dar, cu siguranță, mărește șansele recuperării creanțelor.

Art. 5 pct. 15 din Codul insolvenței definește creanțele care beneficiază de o cauză de preferință drept acele creanțe care sunt însoțite de un privilegiu și/sau de un drept de ipotecă și/sau de drepturi asimilate ipotecii, potrivit art. 2.347 din Codul civil, și/sau de un drept de gaj asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terț

garant față de persoanele beneficiare ale cauzelor de preferință. În cazul în care debitorul este terț garant, creditorul care beneficiază de o cauză de preferință va exercita drepturile corelative numai în ceea ce privește bunul sau dreptul respectiv. Astfel, în noțiunea intitulată „cauzele de preferință”, sunt incluse, conform celor enunțate de art. 2327 C.civ., atât ipoteca și gajul cât și privilegiile, la care bineînțeles se va adăuga dreptul de retenție.

O atenție deosebită este acordată noilor instituții din materia garanțiilor și impactul acestora în cadrul procedurilor de insolvență.

În capitolul destinat **garanțiilor**, am identificat o serie de inadvertențe legislative și o lipsă totală de armonizare a instituției garanțiilor cu procedura insolvenței, aceasta deși este vorba despre acte normative recent adoptate (Noul cod civil a intrat în vigoare în anul 2011, respectiv Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență).

În viziunea Codului civil, garanțiile se împart în două mari categorii: garanții personale și garanții reale. Există o diferență fundamentală între aceste două mari categorii de garanții; spre deosebire de garanțiile reale, care conferă drept de urmărire a bunului în mâinile oricui s-ar afla, în cazul garanțiilor personale executarea obligației debitorului se garantează prin afectarea, în principiu, a întregului patrimoniu al unui terț, care își ia angajamentul de a plăti, în cazul neexecutării obligației de către debitorul principal. Definind cauzele de preferință, Codul insolvenței a înlăturat din start din această categorie garanțiile personale ele fiind lipsite de relevanță juridică în derularea procedurii insolvenței.

Am dedicat o parte destul de consistentă din capitolul destinat garanțiilor problemei legate de *compatibilitatea limitărilor garanției comune a creditorilor cu procedura insolvenței*. Limitarea garanției comune se poate realiza exclusiv prin instituția insesizabilității. Cauzele de insesizabilitate legală nu au incidență în procedura insolvenței, interesantă pentru studiul nostru fiind modalitatea în care își produc efectele cauzele de insesizabilitate voluntară, anume: diviziunile patrimoniale aferente exercitării unei activități profesionale reglementate de lege [2324 alin. (4) C.civ.]; fiducia (773-791); convențiile de limitare a drepturilor creditorilor ipotecari (art. 2325 C.civ.); clauzele de insesizabilitate/inalienabilitate (art. 2329 C.civ.).

Au fost identificate o serie de modalități de interpretare a textelor legale prin intermediul cărora a fost posibilă determinarea regimului juridic aferent acestor instituții, odată cu surveniența insolvenței, fiind analizate prin raportare la aceste aspecte toate fazele procedurii insolvenței (perioada de observație, reorganizarea și falimentul).

2.3. *Capitolul trei* analizează modalitatea prin care își pot recupera creditorii creanțele prin planul de **reorganizare**. Sunt analizate persoanele care sunt îndreptățite să propună un plan de reorganizare și condițiile în care debitorul, lichidatorul judiciar, respectiv creditorii pot propune planul de reorganizare.

Condițiile de legalitate pe care trebuie să le îndeplinească planul și modalitatea de votare a acestuia sunt tratate *in extenso*. De asemenea sunt analizate în detaliu categoriile de creanțe care pot vota planul și modalitatea prin care sunt create acestea. O secțiunea din acest capitol este rezervată tratării efectelor pe care le produce sentința de confirmarea a planului de reorganizare asupra creanțelor, prin raportare la modificările aduse prin Legea nr. 85/2014 în această materie, în sensul că modificarea creanțelor și a garanțiile ca efect la confirmării planului este una reversibilă, în ipoteza în care planul eșuează și se deschide procedura falimentului.

În cadrul capitolului destinat **reorganizării judiciare** am analizat avantajele și dezavantajele procedurii reorganizării judiciare pentru creditorii. Procedura reorganizării este benefică pentru creditorii atunci când tinde la recuperarea creanțelor, chiar dacă nu în totalitate, întrucât sumele astfel încasate vor fi mai mari decât cele ce ar fi putut fi recuperate în cadrul falimentului astfel cum o impun prevederile art. 139 alin. (2) lit. a) din Codul insolvenței. Totodată, creditorii uzuali ai debitoarei aflate în reorganizare vor avea posibilitatea să continue relațiile comerciale cu acesta, în mod normal, creanțele născute ulterior deschiderii procedurii insolvenței având un tratament normal, urmând a fi achitate, conform art. 5 pct. 21, respectiv art. 102 alin. (6) din Codul insolvenței. De asemenea un avantaj serios de care pot beneficia creditorii este dat de posibilitatea propunerii unui plan prin care debitoarea să fie preluată de creditorii, fie prin transformarea creanțelor în acțiuni/părți sociale ale debitoarei, fie prin intermediul unei fuziuni sau a unor divizări (preluare ostilă).

Un alt avantaj pe care reorganizarea judiciară îl prezintă față de procedura falimentului, nou introdus în Codul insolvenței, este legat de modificarea efectelor hotărârii judecătorești, de

confirmare a planului de reorganizare. Astfel, spre deosebire de *vechea reglementare* [art. 102 alin. (1) teza II din Legea 85/2006] care statua că în cazul intrării în faliment ca urmare a eșuării planului, planul confirmat va fi socotit ca o hotărâre definitivă și irevocabilă împotriva debitorului, aspect ce făcea ca modificarea creanțelor prin planul de reorganizare să-și mențină efectele și în faliment (creanțele rămânând diminuate conform planului de reorganizare), noua reglementare [art. 140 alin. (1) teza II din Codul insolvenței] a preferat ipoteza opusă, stabilind că în cazul intrării în faliment se va reveni la situația stabilită prin tabelul definitiv, fiind scăzute doar sumele achitate prin plan. În aceste condiții creditorii ar trebui să fie tentați să voteze planul de reorganizare prin care vor primi mai mult decât în faliment, având drept „plasă de siguranță” prevederile art. 140 alin. (1) teza II din Codul insolvenței, în ipoteza în care planul eșuează, în patrimoniul lor urmând a fi reanimate creanțele înscrise în tabelul definitiv.

Am tratat inclusiv procedura de propunere, votare și confirmare a planului de reorganizare, precum și efectele pe care le produce un plan de reorganizare confirmat. O atenție deosebită a fost acordată procedurii de confirmare a planului de reorganizare în cadrul căreia au intervenit modificări de substanță odată cu adoptarea noii Legi nr. 85/2014. Modificarea este legată de posibilitatea acordată jucătorului sindic de a exercita, pe lângă controlul de legalitate asupra planului, și un control asupra viabilității acestuia.

Finalul capitolului rezervat etapei reorganizării judiciare este destinat analizei modalităților de reorganizare specifice dreptului societar – divizarea și fuziunea. Deși suntem în fața unei reglementări noi, am observat că Legea nr. 85/2014 nu conține norme speciale privitoare la procedura de fuziune/divizare, în ipoteza în care sunt implicate societăți aflate în insolvență. Prevederile din Legea nr. 31/1990 referitoare la fuziune și divizare nu sunt perfect compatibile cu procedura insolvenței, aceasta fiind rațiunea pentru care a fost necesară identificarea unor soluții practice menite a debloca impedimentele ce ar putea surveni derularea și finalizarea acestor modalități de reorganizare.

2.4. *Cel de-al patrulea capitol* este destinat analizei modalității prin care creditorii își pot valorifica drepturile de creanță în cadrul **procedurii falimentului**. Odată ce s-a trecut la faliment, debitorul se găsește în „faza terminală” a procedurii insolvenței, toate operațiunile fiind axate pe lichidarea averii debitorului. Conducerea debitorului trece, dacă nu era deja, în sarcina

lichidatorului, debitorul persoană juridică fiind dizolvat ca urmare a hotărârii de intrare în procedura falimentului.

Sunt tratate cauzele intrării în procedura falimentului: eșuarea planului de reorganizare, respingerea planului de reorganizare de către adunarea creditorilor, respingerea de către judecătorul-sindic a cererii de confirmare a planului de reorganizare și intrarea direct în procedura simplificată.

Ca urmare a trecerii la faliment, în funcție de modalitatea în care s-a ajuns în această etapă a procedurii insolvenței, operează o reconfigurare a masei credale. În cazul în care falimentul s-a dispus odată cu deschiderea procedurii insolvenței reconfigurarea creanțelor nu este necesară. După trecerea la faliment în procedura generală, adică după ce se va fi trecut prin perioada de observație și/sau cea de reorganizare, masa credală va suferi o reconfigurare, fie pentru că trebuie declarate și incluse în masa credală creanțele survenite între momentul deschiderii procedurii insolvenței și cel al intrării în faliment, fie pentru că operează o reîntoarcere la tabelul definitiv anterior votării planului, ca urmare a eșuării reorganizării judiciare.

Tratată într-o secțiune distinctă, lichidarea se va efectua de către lichidator, sub controlul judecătorului sindic pentru aspectele de legalitate, respectiv sub controlul creditorilor în privința aspectelor de oportunitate. Sarcina lichidatorului este aceea de a maximiza averea debitorului cu scopul de a acoperi, într-o proporție cât mai ridicată, pasivul debitorului. În egală măsură maximizarea averii debitorului trebuie conciliată și cu celeritatea cu care procedura insolvenței în general și în special cea a falimentului trebuie să se deruleze.

Distribuirea sumelor rezultate din valorificarea activelor debitorului se face de către lichidator, prin întocmirea unui plan de distribuție, însoțit de un raport asupra fondurilor obținute din lichidare, acesta fiind prezentate în fața comitetului creditorilor.

Astfel, sunt identificate mecanismele aflate la îndemâna creditorului în vederea recuperării creanțelor în această ultimă etapă a procedurii insolvenței. Prin trecerea la faliment, debitorul intră în faza definitivă a procedurii insolvenței, toate operațiunile procedurii urmând a fi îndreptate către lichidarea averii debitorului, iar conducerea debitorului trece, invariabil, la lichidator. Ca urmare a trecerii la faliment intervine dizolvarea debitorului persoană juridică.

Scopului procedurii insolvenței (art. 2 din Codul insolvenței), a instituit, indirect, o ierarhie a modalităților procedurii insolvenței, preferând reorganizarea judiciară „atunci când este posibil”, în „dauna” falimentului. Este normală această abordare, Statul (prin menținerea în viață a unui contribuabil), angajații și familiile acestora (prin menținerea unui loc de muncă) respectiv ceilalți *stakeholderi* fiind direct interesați de salvarea debitorului, falimentul finalizându-se prin radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat, operațiune ce marchează „decesul oficial” al debitorului prin stingerea personalității juridice.

Falimentul are drept funcție generală securizarea activelor debitorului (recuperarea bunurilor aflate în posesia altor persoane, demararea unor acțiuni în anularea actelor frauduloase, recuperarea eventualelor creanțe rămase neachitate de către debitorii debitorului) și distribuirea sumelor rezultate din lichidare către creditorii dar și către asociați/acționari dacă în urma finalizării achitării creanțelor rezultă un surplus. Suplimentar, falimentul are și o funcție de normalizare, de asanare a mediului de afaceri, prin eliminarea din economie a agenților ce nu pot face față mediului concurențial.

2.5. *Capitolul cinci* tratează **acțiunea în anulare a actelor frauduloase** încheiate de debitori anterior deschiderii procedurii insolvenței. Această acțiune nu are ca rezultat direct satisfacerea creanțelor creditorilor, însă majorează în mod simțitor activele debitorului prin întoarcerea în patrimoniul debitorului a bunului/bunurilor ce au făcut obiectul actului declarat fraudulos. În cadrul acestui capitol este analizată natura juridică a acțiunii în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în perioada suspectă, fiind subliniată natura sa juridică aparte, ce îmbină caracteristicile mai multor instituții, în special ale acțiunii în nulitate, fie ea relativă sau absolută, și ale acțiunii revocatorii (pauliene). Definiția exactă a naturii acțiunii în anulare specifice procedurii insolvenței prezintă un real interes, scopul fiind acela de a determina în concret competența organelor și participațiilor la procedura insolvenței și caracteristicile acestei acțiuni, în funcție de care urmează să se desfășoare judecata. De asemenea este analizat cadrul procesual al acțiunii în anulare specifice insolvenței, urmând a se acorda o atenție deosebită persoanelor, respectiv organelor care au calitate procesual-activă, persoanelor care au calitate procesual-pasivă și persoanelor care pot formula cerere de intervenție.

O secțiune separată este dedicată momentului introducerii acțiunii în anulare a actelor frauduloase. Pe scurt, aceasta poate fi formulată în timpul perioadei de observație, a reorganizării judiciare, cât și în timpul procedurilor de lichidare aferente falimentului. În privința condițiilor de exercitare a acțiunii în anulare a actelor frauduloase, textele art. 117 din Codul insolvenței reglementează două tipuri de acțiuni, clasificate în funcție de necesitatea demonstrării existenței unei fraude în dauna creditorilor.

Sunt analizate și efectele admiterii acțiunii în anulare. Pe scurt, în situația admiterii acțiunilor reglementate de art. 117 din Codul insolvenței, terțul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat sau, dacă bunul nu mai există, va întoarce valoarea acestuia de la data transferului efectuat de către debitor, stabilită prin expertiză. Articolul 120 din Codul insolvenței reglementează efectele pe care le generează admiterea acțiunii în anulare specifice acestei proceduri față de terții cocontractanți ai debitorului.

Alături de acțiunea în atragerea răspunderii pentru contribuirea la apariția stării de insolvență, anularea actelor frauduloase este o adevărată *class action*, specifică procedurii insolvenței, prin intermediul căreia fără a participa la proces, toți creditorii încearcă să-și materializeze sau să își majoreze șansele de recuperare a creanțelor deținute împotriva debitorului. Această acțiune prezintă o serie importantă de avantaje ce pot fi materializate exclusiv în cadrul procedurii insolvenței, întrucât existența unei proceduri deschise reprezintă o situație premisă pentru această categorie de acțiuni.

Justificarea existenței *acțiunii în anularea actelor frauduloase* este strâns legată de faptul că actele în cauză, încheiate de debitor, sunt fie lipsite de utilitate pentru acesta, fie creează un avantaj anormal anumitor creditori ce alterează egalitatea de tratament de care aceștia beneficiază în cadrul procedurii colective. În exteriorul procedurii insolvenței, asemenea acte nu pot fi desființate, ele îndeplinind condițiile legale la momentul încheierii lor.

Deschiderea procedurii insolvenței și, implicit, declanșarea procedurii concursuale, expune anumite categorii de acte încheiate de debitor în perioada de 2 ani anteriori deschiderii procedurii insolvenței la riscul desființării dacă se demonstrează că interesele creditorilor au fost fraudate.

Demonstrarea fraudei în dauna creditorilor nu presupune existența unei rele-credițe din partea debitorului sau a cocontractantului său. În cazul în care cocontractantul sau subdobânditorul sunt de rea-crediță, prevederile art. 117-122 din Codul insolvenței reglementează un regim juridic sancționator diferit creanțelor pe care aceștia le dobândesc în contra debitorului ca urmare a admiterii acțiunii în anulare. Reaua-crediță sau cauza ilicită, respectiv urmărirea provocării unor pagube creditorilor, nu reprezintă o condiție de admisibilitate a acțiunii în anulare a actelor frauduloase, după cum probarea bunei-credițe nu se poate constitui într-un argument în sensul respingerii acesteia. Nu este necesară probarea existenței unei înțelegeri frauduloase, ci exclusiv demonstrarea prejudicierii creditorilor sau existența unui avantaj anormal pentru anumiți creditori, respectiv ruperea egalității dintre creditorii din aceeași categorie.

2.6. Capitolul șase tratează acțiunea în răspundere a persoanelor care au contribuit la apariția stării de insolvență. Și această acțiune reprezintă un remediu ce este pus la îndemâna participanților la procedura insolvenței în vederea acoperirii unei eventuale insuficiențe a pasivului. Într-o primă secțiune este analizată natura juridică a acțiunii în atragerea răspunderii. Am demonstrat că, lipsind raportul juridic contractual între managerii societății debitoare și creditorii acesteia, răspunderea civilă pentru apariția stării de insolvență este, prin esența sa, o formă de răspundere civilă delictuală. De asemenea va fi analizat cadrul procesual al acțiunii în atragerea răspunderii, urmând a se acorda o atenție deosebită persoanelor, respectiv organelor care au calitate procesual-activă, persoanelor care au calitate procesual-pasivă și persoanelor care pot formula cerere de intervenție.

Într-o secțiune distinctă este analizat momentul de la care poate fi formulată cererea de atragere a răspunderii persoanelor care au contribuit la apariția stării de insolvență. Cererea de atragere a răspunderii patrimoniale împotriva persoanelor cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență poate fi formulată atât în timpul reorganizării judiciare, cât și în timpul procedurilor de lichidare aferente falimentului.

În privința condițiilor necesare atragerii răspunderii persoanelor ce au contribuit la apariția stării de insolvență, sunt analizate situațiile premisă, exterioare răspunderii, care circumstanțiază activarea acesteia: a) existența și actualitatea stării de insolvență; b) constatarea insuficienței

activului pentru plata întregului pasiv. Totodată vor fi explicate în detaliu condițiile intrinseci ale răspunderii civile delictuale aferente acestei forme de răspundere: a) existența unei fapte ilicite; b) existența prejudiciului; c) existența raportului de cauzalitate și d) existența vinovăției.

O secțiune din cadrul acestui capitol va fi dedicată incidentelor procedurale în legătură cu cererea de atragere a răspunderii. O analiză detaliată este făcută în privința calității procesuale active și pasive, prescripției dreptului la acțiune și inadmisibilității acțiunii.

Acțiunea în atragerea răspunderii persoanelor care au contribuit la apariția stării de insolvență este o formă specială de răspundere civilă delictuală, ce are ca situație premisă insuficiența activului pentru acoperirea masei credale. Prejudiciul ce poate fi acoperit prin această acțiune specifică procedurii insolvenței nu este cel cauzat debitoarei, ci este un prejudiciu produs, în mod indirect, creditorilor care, întrucât activul debitoarei nu este apt să acopere masa credală, se văd în imposibilitatea de a-și recupera în întregime creanțele.

Acțiunea în răspundere reglementată de art. 169 din Legea nr. 85/2014 nu poate fi calificată drept una lipsită de caracter sancționator, astfel cum era considerată pe bună dreptate în reglementarea vechii Legi nr. 85/2006. Prima componentă a răspunderii, cea care determină acoperirea prejudiciilor cauzate de insuficiența activului a rămas tot fără componenta sancționatorie, quantumul total al despăgubirilor neavând cum să depășească pagubele suferite de creditorii. În schimb, sancțiunea complementară a limitării capacității de exercițiu a persoanei făcute responsabile de surveniența insolvenței, prin instituirea interdicției de a mai ocupa funcția de administrator pentru o perioadă de 10 ani de la momentul definitivării hotărârii judecătorești, are un puternic caracter sancționator.

Un alt aspect extrem de important de scos în evidență este cel legat de faptul că persoanele ce pot fi responsabile de apariția insolvenței nu se limitează la categoria organelor de conducere ale debitorului. Pe lângă aceste persoane, pot fi făcuți responsabili și administratorii de fapt (*shadow directors*), anume acele persoane, ce nu sunt investite în mod formal cu puteri de conducere, dar care în mod suveran și independent exercită o activitate pozitivă de gestiune și de administrare a societății. La aceste categorii de persoane se adaugă o a treia, în care sunt incluse orice alte persoane care, cu intenție, prin una dintre faptele enumerate la art. 169 din Codul

insolvenței au cauzat insolvența: statul și unitățile administrative, băncile, societățile mamă, grupurile de interes economic.

2.7. *Capitolul șapte* este destinat fazei finale a insolvenței, anume **închiderea procedurii**. Punctul său final este marcat de sentința de închidere a procedurii care, odată pronunțată, va anihila toate efectele deschiderii procedurii, atât judecătorul-sindic, cât și administratorul judiciar sau lichidatorul dezinvestindu-se de întreaga procedură a insolvenței față de debitorul respectiv.

Închiderea procedurii insolvenței poate avea drept efect fie salvarea debitoarei și reintroducerea în circuitul economic a unui participant viabil și neîmpovărat de datorii, fie încetarea existenței debitorului ca efect al radierii sale, în ipoteza în care finalul procedurii nu este marcat de finalizarea cu succes a planului de reorganizare, respectiv procedura nu se încheie în perioada de observație potrivit prevederilor art. 178 din Codul insolvenței.

Închiderea procedurii reprezintă un proces cu un grad ridicat de dificultate, generat cel mai frecvent de contestațiile formulate de participanții la procedură, respectiv de căile de atac promovate împotriva hotărârilor judecătorului sindic.

Pot fi identificate șapte ipoteze ce atrag închiderea procedurii, fiecare dintre acestea fiind tratată în mod distinct, în funcție de particularitățile și de efectele pe care le produce: Lipsa de resurse; Executarea cu succes a planului de reorganizare; Terminarea lichidării și a tuturor distribuțiilor în caz de faliment; Acoperirea întregii mase credale, chiar înaintea finalizării lichidării; Neînregistrarea niciunei creanțe la masa credală, după deschiderea voluntară a procedurii; Achitarea tuturor creanțelor în perioada de observație/renunțarea la judecată a creditorilor în perioada de observație; Fuziunea societății (absorbite)

Ultima parte din cadrul acestui capitol tratează efectele pe care le produce închiderea procedurii: (i) din punct de vedere fiscal, pentru creditorii persoanei supuse procedurii; (ii) asupra acțiunilor specifice procedurii insolvenței – anularea actelor frauduloase și atragerea răspunderii; (iii) efectele închiderii procedurii asupra posibilității creditorilor de a recupera creanțele de la garanții personali ai debitorului.

3. Concluzii

Procedura insolvenței nu a beneficiat de o abordare complexă și exhaustivă care să trateze această materie din perspectiva creditorilor. La finalul studiului nostru putem afirma că am realizat un pas important, prin scoaterea în evidență, pe parcursul celor șapte capitole, a mecanismelor specifice procedurii insolvenței, ce sunt puse la îndemâna creditorilor pentru recuperarea, într-o proporție cât mai mare, a creanțelor.

Procedura insolvenței trebuie văzută ca o procedură specială de acoperire a creanțelor. În dreptul interbelic „falimentul” era văzut într-o strânsă legătură cu teoria executării silite, din care deriva². Odată cu adoptarea Legii nr. 64/1995 și continuând cu Legea nr. 85/2006, respectiv cu prezenta Lege nr. 85/2014, procedura insolvenței nu mai poate fi asemuită cu procedura execuțională de drept comun.

Prin deschiderea procedurii insolvenței, drepturile individuale ale creditorilor, în legătură cu creanțele pe care le dețin în contra debitorului, suferă o serie de restricții destul de severe, acțiunile în realizarea creanțelor potrivit dreptului comun, inclusiv a celor garantate, la care trebuie adăugate urmărirea individuală fiind suspendate și ulterior desființate [art. 75 alin. (1) din Codul insolvenței]. Această limitare a drepturilor individuale ale creditorilor operează în vederea ocrotirii interesului colectiv al creditorilor debitorului insolvent care vor veni împreună la masa credală în vederea satisfacerii creanțelor. Asistăm practic la o *procedură judiciară de tip marxist* în care drepturile individuale ale creditorilor suferă o disoluție în favoarea drepturilor colective ale creditorilor.

În acest context, studiul propus a răspuns la problemele pe care le pune procedura insolvenței prin identificarea unor mecanisme eficiente pentru maximizarea șanselor, a vitezei și a gradului de recuperare a creanțelor prin această procedură judiciară.

² M. Pașcanu, Dreptul falimentar român, Ed. Cugetarea, București, 1926, p. 8.

Bibliografie

I. Tratat, cursuri, monografii (autori români)

1. *Adam I.*, Drept civil. Obligațiile. Faptul juridic, Ed. C.H. Beck, București, 2013;
2. *Adam I., Savu C.N.*, Legea insolvenței. Comentarii și explicații, Ed. C.H. Beck, București, 2007;
3. *Avram A.*, Procedura insolvenței. Deschiderea procedurii, Ed. Hamangiu, București, 2010, p. 51;
4. *Avram A.*, Procedura insolvenței. Răspunderea membrilor organelor de conducere, Ed. Hamangiu, București, 2007;
5. *A. Avram*, Procedura insolvenței. Partea generală, Studii și monografii, Ed. Hamangiu, București, 2008;
6. *Baias Fl.A., Chelaru E., Constantinovici R., Macovei I. (coord.)*, Noul Cod civil, Comentariu pe articole, Ed. C.H. Beck, București, 2012;
7. *Gh. Beleiu*, Drept civil român. Introducere în dreptul civil român. Subiectele dreptului civil român, Ed. Universul Juridic Beck, București, 2007;
8. *Bîrsan C.*, Convenția europeană a drepturilor omului. Comentariu pe articole, ed. 2, București, 2010;
9. *Bîrsan C.*, Drept civil. Teoria generală a obligațiilor, ed. a IX-a, Ed. Hamangiu, București, 2008;
10. *Boroi G.*, Codul de procedură civilă. Comentat și adnotat, vol. I, Ed. All Beck, București, 2001, p. 330;
11. *Boroi G.*, Drept civil. Partea generală persoanele, Ed. All Beck, București, 2001;
12. *Boroi G., Ilie A.*, Comentariile Codului civil, Garanțiile personale, privilegiile și garanțiile reale, Ed. Hamangiu, București, 2012;
13. *G. Boroi, Mirela Stancu*, Drept procesual civil, Ed. Hamangiu, București, 2015;
14. *Bușan R.*, Tratat practic de insolvență, Ed. Hamangiu, București, 2014;
15. *Buta A.*, Anularea actelor frauduloase în procedura insolvenței, Ed. C.H. Beck, București, 2012;
16. *Cărpărenaru St.D., Hotca M.A., Nemeș V.*, Codul insolvenței comentat, Ed. Universul

Juridic, București, 2014;

17. *Cărpenu St.D., Nemeș V., Hotca M.A.*, Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. Comentarii pe articole, ed. a II-a, Ed. Hamangiu, București, 2008;

18. *Cărpenu St.D., Piperea Gh., David S.*, Legea societăților. Comentariu pe articole, ed. 5, Ed. C.H. Beck, București, 2014;

19. *Cărpenu St.D.*, Tratat de drept comercial român, Ed. Universul Juridic, București, 2009;

20. *Cărpenu St. D.*, Procedura reorganizării și lichidării judiciare, Ed. Atlas Lex, București, 1996;

21. *Chiriță R.* Convenția europeană a drepturilor omului. Comentarii și explicații, ed. 2, Ed. CH Beck, București, 2008;

22. *Ciobanu V.M., Briciu T.C., Dinu C.C.*, Drept procesual civil. Drept execuțional civil. Arbitraj. Drept notarial, Ed. Național, București, 2013;

23. *Ciobanu V.M., Nicolae M. (coordonatori)*, Noul Cod de procedură civilă. Comentat și adnotat, vol. I, București, 2013;

24. Codul comercial adnotat, Ed. Tribuna, Craiova 1994;

25. *Colectiv*, Noul Cod civil. Comentarii, doctrină, jurisprudență, vol. III, Ed. Hamangiu, București, 2012;

26. *Colectiv*, Noul Cod civil. Note. Corelații. Explicații, Ed. CH Beck, București, 2011;

27. *Deleanu I.*, Tratat de procedura civilă, vol. I, Ed. C.H. Beck, București, 2005;

28. *Deleanu I.*, Ficțiunile juridice, Ed. All Beck, București, 2005;

29. *Deleanu I.*, Noul Cod de procedură civilă, vol. I, Ed. Universul Juridic, București, 2013;

30. Dicționar de Drepturile Omului, Ed. CH Beck, București, 2013;

31. *Dimitriu A.*, Cererea de deschidere a procedurii insolvenței în Noul Cod al insolvenței, Ed. CH Beck, București, 2014;

32. *Frențiu Gabriela Cristina, Băldean Denisa Livia*, Noul Cod de procedură civilă. Comentat și adnotat., Ed. Hamangiu, București, 2013;

33. *Gavrilă Simona-Petrina*, Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. Practică judiciară, Jurisprudență Ed. Hamangiu, București, 2013;

34. *Simona Al Hajjar*, Răspunderea civilă a administratorilor debitorului aflat în insolvență,

Ed. Universul juridic, București, 2012;

35. Hamangiu C., Georgean N., Codul civil adnotat;

36. *Iancu Lavinia Olivia*, Răspunderea civilă pentru apariția stării de insolvență, vol. I, Ed. Eurostampa, București, 2013;

37. *Iancu Lavinia Olivia*, Răspunderea civilă pentru apariția stării de insolvență, vol. II, Ed. Eurostampa, București, 2013;

38. *Leș I.*, Noul Cod de procedură civilă. Comentariu pe articole, Ed. C.H. Beck, București, 2013;

39. *Leș I.*, Tratat de drept procesual civil – cu referiri la Proiectul Codului de procedură civilă, ed. a 5-a, Ed. C.H. Beck, București, 2010;

40. *Moșiu Dana Daniela*, Stabilirea masei active și a masei pasive în procedura insolvenței, Ed. Wolters Kluwer, București, 2009;

41. *Nasz C.B.*, Deschiderea procedurii insolvenței, Ed. C.H. Beck, București, 2009;

42. *Neagu L.*, Procedura insolvenței. Răspunderea membrilor organelor de conducere. Practică judiciară, Ed. Hamangiu, București, 2011;

43. *Negură Gh.*, Răspunderea membrilor organelor de conducere în procedura insolvenței reglementată de Legea nr. 85/2006, Ed. Hamangiu, București, 2007;

44. *Nicolae M.*, Codex iuris civilis, tom. 1, Ed. Universul Juridic, București, 2012, p. 572;

45. *Obancia C.A.*, Procedura insolvenței. Efectele juridice asupra contractelor, Ed. Hamangiu, București, 2014;

46. *Pașcu M.* Drept falimentar român, Ed. Cugetarea, București;

47. *Piperea Gh., Antonache C., Piperea P., Dimitriu A., Piperea Mirela, Rățoi A., Atanasiu Ana*, Noul Cod de procedură civilă, Note. Corelații. Explicații, Ed. C.H. Beck, București, 2012;

48. *Piperea Gh.*, Dreptul comercial, vol. II, Ed. C.H. Beck, București, 2009;

49. *Piperea Gh.*, Insolvența: legea, regulile, realitatea, Ed. Wolters Kluwer, București, 2008;

50. *Piperea Gh.*, Obligațiile și răspunderea administratorilor societăților comerciale, Ed. All Beck, București, 1998;

51. *Pivnicieru M.-M., Susanu C.A., Susanu M.*, Procedura insolvenței. Practică judiciară 2006-2009, Ed. Hamangiu, București, 2009;

- 52.** *Pop L.*, Tratat elementar de drept civil. Obligațiile, Ed. Universul Juridic, București, 2012;
- 53.** *Pricope P.*, Procedura insolvenței. Acțiunea în anularea actelor frauduloase, Ed. Hamangiu, București, 2014;
- 54.** *Rizoiu R.*, Garanțiile reale mobiliare, Ed. Universul Juridic, București, 2006;
- 55.** *Roșu Elisabeta*, Procedura insolvenței. Practică judiciară, Ed. Hamangiu, București, 2011;
- 56.** *Schiau I.*, Regimul juridic al insolvenței comerciale, Ed. All Beck, București, 2001;
- 57.** *Statescu C., Barsan C.*, Drept civil, Teoria generală a obligațiilor, Ed. All Beck, București, 1993;
- 58.** *Statescu C., Bîrsan C.*, Drept Civil. Teoria generală a obligațiilor, ed. a III-a, Ed. All Beck, București, 2000;
- 59.** *Tăbârcă M.*, Drept procesual civil, vol. I Teoria generală, Ed. Universul Juridic, București, 2013;
- 60.** *Tăbârcă M.*, Drept procesual civil. vol. II Procedura contencioasă în fața primei instanțe. Procedura necontencioasă judiciară. Proceduri speciale, Ed. Universul Juridic, București, 2013;
- 61.** *Tănăsică E.*, Reorganizarea judiciară – o șansă acordată debitorului aflat în procedura generală de insolvență, Studii și monografii, Ed. Hamangiu, București, 2008;
- 62.** *Târșia A.C.*, Reorganizarea persoanei juridice de drept privat, Studii și monografii, Ed. Hamangiu, București, 2012;
- 63.** *Turcu I.*, Legea procedurii insolvenței. Comentariu pe articole, ed. a 4-a, Ed. C.H. Beck, București, 2012;
- 64.** *I. Turcu*, Codul insolvenței. Legea nr. 85/2014. Comentariu pe articole, ed. 5, Ed. CH Beck, București, 2015;
- 65.** *Turcu I.*, Tratat de insolvență, Ed. C.H. Beck, București, 2006;
- 66.** *Turcu I.*, Tratat teoretic și practic de drept comercial, vol. II, Ed. C.H. Beck, București, 2008;
- 67.** *Turculeanu Andreea-Livia Troanță Rebeleş*, Compensația, Ed. CH Beck, București, 2012;

68. *Țândăreanu N.*, Codul insolvenței adnotat. Noutăți, examinare comparativă și note explicative, Ed. Universul Juridic, București, 2014;

69. *Țândăreanu N.*, Insolvența în reglementarea Legii nr. 85/2006, Ed. Universul Juridic, București, 2012;

70. *Țândăreanu N.*, Procedura reorganizării judiciare, Ed. All Beck, București, 2000;

71. *Uniunea Națională a Practicienilor in Insolventa din Romania*, Procedura insolventei. Culegere de practica judiciara 2006-2009. Volumul I, Ed. CH Beck, București, 2011;

72. *Uniunea Națională a Practicienilor in Insolventa din Romania*, Procedura insolventei. Culegere de practica judiciara 2006-2009. Volumul II, Ed. CH Beck, București, 2011;

73. *Uniunea Națională a Practicienilor in Insolventa din Romania*, Procedura insolventei. Culegere de practica judiciara 2006-2009. Volumul III, Ed. CH Beck, București, 2011;

74. *Vasilescu P.*, Drept civil. Obligații, Ed. Hamangiu, București, 2012;

75. *Viorel L.A., Viorel Georgeana*, Noul Cod de procedură civilă. Vol. I Fundamentele art. 1-248, Ed. CH Beck, București, 2012;

II. Tratatе, cursuri, monografii (autori străini)

76. *Chvika Eran*, Droit Prive et procedures collectives, Defrenois, Paris, 2003;

77. Code de Commerce, ed. 2002, Dalloz;

78. *Cuneo V.L.*, Le procedure concursuali, ed. 3, Giuffre Editore, Milano, 2002;

79. *Dal G.A., Dumont A.P.A.*, în Le nouveau droit du concordat judiciaire et de la faillite: les lois des 17 Juillet est 8 Août 1997, Bruylant, Bruxelles, 1997;

80. *Declercq P.J.M.*, Netherlands Insolvency Law, Haga, 2002;

81. *Delebecque Ph., Ripert G., Roblot R., Germain M.*, Traite de Droit Commercial, L.G.D.J., tome 2, 16^e edition, Paris, 2002;

82. *Finch V.*, Corporate Insolvency Law: Perspectives and Principles, Cambridge, 2002;

83. *FL Memo*, Company Law, London, 2011, FL Memo Limited;

84. *Galle Roussel Ph.*, Entreprises en Difficulte, Lexis Nexis, Paris, 2012;

85. *Gibila D.*, Droit des entreprises en difficulte, Deferenois, Paris, 2009;

86. *Goode R.*, Principles of Corporate Insolvency Law, Sweet & Maxwell/Thomson

Reuters, London, 2011;

87. *Hannigan B.*, *Company Law*, 2nd ed., Oxford University Press, 2009;

88. *Jacquemont A.*, *Droit des entreprises en Difficulte*, Litec, Paris, 2009;

89. *Jauffret A.*, *Droit Commercial*, 23e éd., L.G.D.J., Paris, 1997;

90. *Jauffret A.*, *Droit Commercial*, 22ème édition, par Jacques Mestre, L.G.D.J., Paris, 1995;

91. *Kubler B.M., Otte K.*, *Insolvency Proceedings*, în *Business transactions in Germany*, vol. II, Lexis Nexis, 2011;.

92. *Le Corre P.-M.*, *Droit et pratique des procedures collectives*, Dalloz, Paris, 2008;

93. *Lienhard A.*, *Procedures collectives*, Ed. Dalloz, Paris, 2009;

94. *Mangano Renato*, *La revocatoria fallimentare delle attribuzioni indirette*, Giappichelli Editore, Torino, 2005;

95. *Mayson St., French D., Ryan Ch.*, *Company Law*, Oxford University Press, 2010;

96. *Renauld Centre Jean*, *Le Nouveau droit du concordat judiciaire et de la faillite*, Ed. Academia, Bruxelles, 1997;

97. *Rives-Lange J.L.*, *La notion de dirigeant de fait*, Dalloz, Paris, 1975;

98. *Saint-Alary Houin Corinne*, *Code des entreprises en difficulte*, Litec, Paris, 2007;

99. *Souweine C.*, *Droit des entreprises en difficulte*, PUG, Grenoble, 2004;

100. *J. Vallansan*, *Redressement et liquidation judiciaires*, Litec, Paris, 2003;

101. *Vidal D.*, *Droit des procedures collectives*, 2eme ed., Gualino, Paris, 2008;

102. *Walmsley K.*, *Butterworths Company Law Handbook*, 14th edition, Butterworths, London, 2000;

103. *Waren Elizabeth* *Bankruptcy and Article 9*, Aspen Publishers, New York, 2006;

III. Studii și articole (autori români)

104. *Angheni S.*, Notă decizia nr. 226/C/2008 a C.A. Oradea, *Curierul Judiciar* nr. 12/2008;

105. *Andreea Anghelof, A. Lotrean*, Scurtă prezentare a noțiunii de ajutor de stat și a implicației acesteia în procedura insolvenței, în *Revista de Drept Comercial* nr. 11/2009;

106. *Antonache C.*, notă critică la decizia nr. 1093/2009 a C.A. Ploiești, în Curierul Judiciar nr. 11/2009;

107. *Buciuman A.*, Notă la sentința nr. 214/2001, Tribunalul Arad în Studia Universitatis Babes-Bolyai nr. 1/2001;

108. Buletinul Curților de Apel nr. 1/2009;

109. Buletinul Curților de Apel nr. 1/2010;

110. Buletinul Curților de Apel nr. 1/2011;

111. Buletinul Curților de Apel nr. 1/2013;

112. Buletinul Curților de Apel nr. 1/2014;

113. Buletinul Curților de Apel nr. 1/2014;

114. Buletinul Curților de Apel nr. 10/2011;

115. Buletinul Curților de Apel nr. 11/2011;

116. Buletinul Curților de Apel nr. 12/2012;

117. Buletinul Curților de Apel nr. 12/2013;

118. Buletinul Curților de Apel nr. 12/2014;

119. Buletinul Curților de apel nr. 2/2008;

120. Buletinul Curților de Apel nr. 2/2009;

121. Buletinul Curților de Apel nr. 2/2010;

122. Buletinul Curților de Apel nr. 3/2009;

123. Buletinul Curților de Apel nr. 3-4/2010;

124. Buletinul Curților de Apel nr. 4/2014;

125. Buletinul Curților de Apel nr. 5/2011;

126. Buletinul Curților de Apel nr. 5/2012;

127. *Buta A.*, Nota critică la C.A. Timișoara, Secția comercială, decizia nr. 346/22.02.2011 în Curierul Judiciar nr. 4/2012;

128. *Buta A.*, Nota critică la decizia nr. 480/2011 a C.A. Timișoara în Curierul Judiciar nr. 5/2011;

129. *Anca Buta, Florin Moșiu*, Discuții în legătură cu normele legale aplicabile la executarea hotărârii de antrenare a răspunderii în baza art. 138 din Legea insolvenței în situația existenței creanțelor fiscale în Revista de Drept Comercial nr. 6/2010;

130. *Cărpenaru St.D.*, Cererea introductivă a debitorului, Pandectele Române supliment 2007, p. 488;

131. *Cristoforeanu E.*, Nota la hotărârea din 12 octombrie 1925 a Trib. Covurlui II, în Pandectele Române nr. 8/2008;

132. *Csaba Bela Nasz*, Caracterul datoriilor care fac obiectul procedurii insolvenței, Curierul Judiciar nr. 5/2009;

133. *Dimitriu A.*, Scurte considerații cu privire la divizarea și fuziunea în procedura insolvenței, în Curierul Judiciar nr. 7/2014;

134. *Dimitriu A.*, Garanțiile creditorilor în procedura insolvenței în obscuritatea noului Cod civil, în curierul Judiciar nr. 6/2013;

135. *Dimitriu A.*, Răspunderea pentru cauzarea stării de insolvență a persoanelor care nu fac parte din organele de conducere ale debitorului, în Curierul Judiciar nr. 11/2014;

136. *Florea B.*, Unele observații asupra contractului de fiducie astfel cum este el reglementat în noul Cod civil, în Dreptul nr. 8/2013;

137. *Godâncă-Herlea V.*, Omisiunea de a depune contestație la cererea de deschidere a procedurii insolvenței. Efecte și remedii, în Revista de Drept Comercial nr. 9/2009;

138. *Jora C.*, Câteva considerații cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile art. 136 alin. (6) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în Revista de Drept Comercial nr. 4/2013;

139. *Moise A.A.*, Cesiunea autonomă a dreptului de ipotecă imobiliară și schimbarea rangului acestuia în lumina Noului Cod civil, în Dreptul nr. 6/2014;

140. *Moșiu D.*, Particularitățile creanțelor salariale în procedura insolvenței, în Pandectele Române, supliment 2007;

141. *Mușat C.*, Aspecte privind vânzarea bunurilor debitorului în cadrul procedurii insolvenței reglementată de Legea nr. 85/2006. Particularități ale vânzării cu plata prețului în rate în Revista de drept bancar și financiar nr. 1/2007;

142. *Nasz Csaba Bela*, Notă critică la Decizia nr. 600/2007 a Curții de Apel Timișoara, în Revista de drept comercial nr. 5/2008;

143. *Nasz Csaba Bela*, Notă la decizia nr. 709/2008 C.A. Timișoara, Curierul Judiciar nr. 7/2009;

144. *Nasz Csaba Bela*, Unele considerații cu privire la confirmarea planului de reorganizare judiciară, în Revista de Drept Comercial nr. 3/2013;

145. Pandectele Române nr. 3/2008;

146. Pandectele Române, nr. 2/2008;

147. *Paul Mihaela Cristina*, Aspecte generale privind elementele de noutate aduse legislației insolvenței, în lucrarea Uniformizarea dreptului, Iași, 2014;

148. *Pintea V.*, Nota la sentința nr 187/2009 a Tribunalului Bacău, în Curierul judiciar nr. 6/2009;

149. *Piperea Gh.*, Penalul ține în loc insolvența, în Curierul Judiciar nr. 12/2014;

150. Revista Română de Jurisprudență nr. 4/2013;

151. Revista Română de Jurisprudență nr. 9/2009;

152. *Rizoiu R.*, Unitate în diversitate: operațiunile asimilate ipotecii în noul Cod civil, în RRDP nr. 1/2013;

153. *Sasu H., Țâțu L.*, Codul de procedură fiscală întors pe toate fețele, în Curierul Fiscal nr. 3/2008;

154. *Savu Ramona*, Procedura insolvenței. Aprobarea planului de reorganizare de către judecătorul-sindic. Rolul judecătorului-sindic în cadrul procedurii insolvenței, în Revista de drept bancar și financiar nr. 1/2011;

155. *Szabo S.*, Particularități ale unor acte procesuale de dispoziție în acțiunea în acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență, Pandectele Române nr. 6/2006;

156. *Szabo S.*, Răspunderea administratorului pentru folosirea bunurilor și a creditului societății, în Pandectele Române nr. 2/2007;

157. *Șcheaua M.*, Răspunderea civilă a membrilor organelor de conducere ale societăților comerciale, reglementată de Legea nr. 85/2006, în Pandectele Române nr. 2/2006;

158. *Tîrmoveanu S., A. Obancia*, Limitele legale ale lichidării în cadrul procedurii insolvenței, prin raportare la drepturile asociaților/acționarilor asupra averii debitorului falit,

Revista de drept bancar și financiar nr. 2-3/2007;

159. *Țândăreanu Nicoleta*, obligația sau facultatea lichidatorului de a pune în executare hotărârea de antrenare a răspunderii administratorilor debitorului în faliment, în Revista de Drept Comercial nr. 2/2010;

160. *Vlăsceanu A.-M.*, Regimul juridic al transferului de întreprindere în Marea Britanie, în Curierul judiciar nr. 1/2013;

161. *Weisman Alexandra*, Posibilitatea schimbării ordinii de distribuție a creanțelor în cadrul procedurii insolvenței, prin convenția creditorilor, în Curierul Judiciar nr. 1/2010;

III. Studii și articole (autori străini)

162. *J. Billemont*, Clause de reserve de propriete et accession en matiere mobiliere: quand la propriete du tissu n'emporte pas la propriete des dessous, La semaine Juridique nr. 5/2012;

163. *Blanc G.*, Observation Com. 20.11.2001, no 99-21,661, inedit titre, Revue des procédures collectives nr. 8/2002;

164. *Blanc G.*, Observation Soc., 15.06.2004, no 97-45.899, inedit, Revue des procédures collectives nr. 5/2008;

165. *Cahir B.*, Proof of debt and asset recovery, în Insolvency Law, Cavendish Publishing, London, 2003;

166. *Grelon Bernard, Dessus Larrive Carole*, La confusion des patrimoines au sein d'un groupe, Revue Pratique des societes, 3/2007;

167. *Lebel Christine*, Limites du dessaisement du debiteur en liquidation judiciaire, La semaine juridique nr. 9/2012;

168. *Lienhard A.*, Incidence de la liquidation judiciaire sur les contracts en cours, Recueil Dalloz nr. 31/7216, 2005;

169. *Lienhard A.*, Lien de la causalite entre la faute de gestion et la condamnation au comblement de passif, Recueil Dalloz, nr. 27/7212 din 7.07.2005;

170. *Lienhard A.*, Responsabilite civile de l'administrateur pour default de paiement d'un fournisseur, Recueil Dalloz, nr. 22/7207, 2005;

171. *Lienhard A.*, Transfert des contrats de travail en cas de cesion glbale d'unnite de production, Recueil Dalloz, nr. 20/7205, 2005;

172. *Linehard A.*, Publicite fonciere en nullite de la periode suspecte, Recueil Dalloz nr. 17/7202, 2005;

173. *Lienhard A.*, Reserve de propriete: revendication du prix contre un sous-acquereur, Requeil Dalloz, nr. 24/7209, 2005 ;

174. *Lemistre B.*, Observation V Com., 11.03.1997, Revue des procédures collectives 5/1998;

175. *Martin-Serf A., Valleans J.L.*, Nouveau cas de nullite de plein droit, în Revu Trimestrielle de Droit Commercialle nr. 2/2011;

176. *Melin Fr.*, Confusion des patrimoines et societe situee a l'etranger, La semaine juridique, nr. 13/2012;

177. Recueil Dalloz, nr. 22/7207 din 2.06.2005;

178. Recueil Dalloz, nr. 27/7212 din 7.07.2005;

179. Revu Trimestrielle de Droit Commercialle nr. 4/2004;

180. Revue de Jurisprudence de Droit des affaires nr. 1370/1994;

181. Revue de Jurisprudence de Droit des affaires nr. 3/2012, Ed. Francis Lefebvre;

182. Revue de Jurisprudence de Droit des affaires nr. 3/2012;

183. *Roussel Galle Ph.*, Observation V. Soc., 21.02.2006, no 04-40.062, Gazette des Procédures Collectives nr. 2/2006;

184. *Stef Arlette Martin*, Interdiction des paiements. Domaine d'application, în RTDcom. nr. 3/2011;

185. *Stef Arlette Martin*, Irecevabilite d'une demande d'annulation poure cause de la chose jugee, în RTDcom. nr. 4/2011;

186. *Vallens J.-L.*, Un creancier peut contester l'ouverture d'une procedure de sauvegarde par la tierce opposition, în RTD com. nr. 2/2011;

V. Site-uri

187. www.spete.info;

188. www.legalis.ro;

189. www.codfiscal.net;

- 190.** www.jurindex.ro;
- 191.** www.juridice.ro;
- 192.** www.avocatura.com;
- 193.** www.avocatnet.ro.
- 194.** <http://legal-dictionary.thefreedictionary.com>